

[Arentoft.]

nævnedes, at han har fået flere chancer, og det er rigtigt, men jeg synes, at man skulle give ham endnu en chance. Nogen må give sig, og han har altså stor betydning.

Med hensyn til udrejse vil jeg sige, at børnene kan jo først bestemme, om de vil rejse ud, når de er 18 år, og det er der desværre længe til for manges vedkommende. Vi har i vores dagsorden ikke peget på noget bestemt land, men jeg nævnte blot det konkrete tilbud, der ligger i øjeblikket.

Vi har heller ikke tænkt os at benytte nogen lejlighed til at skabe uro, tværtimod, vi er gået helt utraditionelt frem og har sendt vores forslag ud til høring i det forfængelige håb, at man ville samarbejde om en så vigtig sag. Det er udtrykkeligt understreget, at det var for at løse opgaven tværpolitisk, der skal ikke være partipolitik i denne sag. Det er en overordentlig vigtig sag, også for vores anseelse i udlandet, at vi får en fornuftig løsning på dette her. Vi har overvejet, om vi skulle vælge et forslag til folketingsbeslutning, men det vil tage tid at få det trykt og få det til første behandling og anden behandling osv., og det er vigtigt, at vi får en ordening, så de børn, der sidder i lukkede afdelinger, kommer tilbage inden påske.

Formanden:

Når hr. Arentoft udtaler, at det er kedeligt, socialministeren ikke er til stede, vil jeg sige, at jeg er enig i denne udtalelse, men det er forud meddelt mig og fremskridtspartiet, at socialministeren ikke kan være til stede på grund af sygdom.

Kirsten Sparre Andersen (V):

Da vi i venstre ikke er overbevist om, at de opfordringer, der er indeholdt i det af hr. Arentoft fremsatte dagsordensforslag, vil være til umiddelbar gavn for Saigonbørnene, vil vi stemme imod den foreliggende dagsorden.

Bertel Haarder (V):

Uden at ville stemme for den foreslåede dagsorden vil jeg dog gerne bede regeringen grundigt overveje de forslag, som regeringen har fået i de seneste uger og så sent som i dag fra kompetent side.

I februar kom regeringen med et udspil, og børneværnet kom med et udspil. Det blev dengang afslået fra anden side, det ved jeg, men man kunne måske komme med det samme udspil én gang til og derved få den fornødne optøning af fronterne.

Jeg vil gerne, selv om jeg ikke vil stemme for dagsordenen, opfordre regeringen til grundigt at overveje de forslag, der er kommet i den bedste hensigt fra særdeles kompetent side.

Poul Schlüter (KF):

Der er foreslået en dagsorden, som efter min mening er et splittelsesforsøg i sagen om Vietnambørnene, for det må stå forslagsstilleren klart på forhånd, at som denne dagsorden er formuleret, har den ingen mulighed for at samle et flertal og slet ikke et overvældende flertal i salen.

Jeg synes, sagen om Vietnambørnene efterhånden er blevet så ubehagelig, at vi skylder Vietnambørnene og også befolkningen at gøre et forsøg på i folketinget ligesom at få sat et positivt punktum for den politiske indblanding i sagen.

Jeg tager ordet på egne vegne og med nogen betænkelighed. Jeg gør det, fordi jeg har besluttet mig til for egen regning at fremsætte et forslag om motiveret dagsorden, som jeg har skrevet på en sådan måde, at jeg håber og også tror, at teksten er acceptabel for langt de fleste her i salen.

Vi kan naturligvis stemme fremskridtspartiets dagsorden ned. Det er noget negativt. Jeg så helst en positiv tilkendegivelse, og jeg føler mig overbevist om, at hvis vi stemmer fremskridtspartiets dagsorden ned, er der stadig en uklarhed, og så møder vi formentlig nye politiske indblandinger i denne ømme sag også efter påske mange gange endnu. Mere skal jeg ikke sige, men slutte med på egne vegne at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

„Folketinget tilkendegiver, at de vietnamesiske flygtningebørn fortsat er velkomne og kan forblive i Danmark — så længe de selv ønsker det.

Folketinget pålægger derfor regeringen at sørge for, at børnene snarest får en rolig og normaliseret tilværelse samt tilbud om ud-